

ikke fremføre om, hvad vi tidligere have givet i Lønningstillæg til Lærere. Men tage vi saa en af de Love, hvor Statskassen har paataget sig Udgifter for Landkommunerne, som ere vedtagne i de senere Tider, vil jeg nævne en Lov om vort Sindsfygevæsen, der blev vedtagen 1884. Der var Forholdet det, at vi vedtog en Lov om, at Staten skulde overtage Udgifterne til Sindsfygevæsenet og bygge en Sindsfygeanstalt i det ærede Medlems Fødestavn. Kjøbenhavns Kommune, som havde sit Sindsfygevæsen for sig selv den Gang, ligesom den ogsaa nu har det, og som den ogsaa nu har sit Skolevæsen, fik ved den Beslighed sit tilsvarende Bidrag, Landet fik sit, og Kjøbenhavns Kommune fik sit for dens Sindsfygevæsen. Det ærede Medlem kender ogsaa Finansloven, det ærede Medlem ved, at paa § 20 staar dette Bidrag i Aar opført til Kjøbenhavns Kommune med 125,000 Kr., medens Statskassens Bidrag til Sindsfygevæsenet i Aar andrager noget over 600,000 Kr. Det er ud fra det simple og retfærdige Princip, at af den Fælleskasse, som vi allesammen fylde i med vore Skatter, direkte og indirekte, kan man ikke dele ud til enkelte Kommuner og kende andre til Side, der maa man øve simpel Retfærdighed og uddele efter samme Forhold til alle Sider. Saaledes har man sig ad den Gang, og det er det samme, som foreslaas her, og jeg kan ikke se andet, end at hvis vi her vilde gaa til at uddele 1 à 2 Millioner mere end hidtil til Landkommunerne til Skolevæsenet, vilde vi handle høist uretfærdigt, hvis vi stod Kjøbenhavn ganske til Side, og paa Uretfærdigheder ønsker jeg ikke at føre Politik. Hvis det ærede Medlem vil gøre det til et politisk Spørgsmaal og søge at rejse Agitation paa det, siger jeg: Vær saa god, for mig ingen Allarm. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem i Virkeligheden vil saa nogen Fornøjelse deraf, thi paa uretfærdig Grund kan der aldrig bygges nogen virkelig Politik op her i Landet. Der er jo ikke Grund til vidtløftig at dvæle ved hele Spørgsmaalet, det synes mig saa ligefremt, at Kommunerne saa udbelt i samme Forhold, naar man skal til at uddele af Statskassen, at jeg slet ikke forstaar alle de Betragtninger, som kunde føre til det Resultat, som det ærede Medlem sammen med to andre ærede Medlemmer er kommet til.

Dermed skal jeg slutte, idet jeg fremdeles maa anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Vædringsforslag. Alle de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Dens Amt's 6te Valgkreds (M. Nielsen) gjorde angaaende Betænkningen, tager jeg

mig grumme let, jeg vil blot haabe, at de Jurister, han talte om, ikke ville være saa tungnemme til at finde nd af Loven, som det ærede Medlem synes at være. Naar det ærede Medlem læser en Skolelov og skal til at finde en Bestemmelse angaaende Skolevæsenet, kan han ikke tænke sig andet, end at det kan man lige saa godt finde under Sandflugtsvæsenet og saadanne Steder. Jeg tror ikke, at vore Jurister ere af den Beskaffenhed. Men det kommer der ud af, naar Teologer give sig til at tale om juridiske Bestemmelser.

Mærhave: Af Hensyn til den fremrykkede Tid og de mange indtegnede Talere, frastalder jeg Ordet.

Berntsen: Jeg vil nødig bedrøve ærede Medlemmer med at trække Forhandlingerne i Langdrag, men jeg kan dog ikke følge de to forud indtegnede ærede Taleres i og for sig saa prisværdige Eksempel at frastalde Ordet. Jeg finder mig foranlediget til at give et Tilsvær til de Bemærkninger, der i Gaar særlig bleve henvendte til mig og mine Meningsfæller fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 2den Valgkreds (M. Klausen) angaaende det Standpunkt, vi have indtaget i denne Sag ved at foreslaa Nægtelsen af et Bidrag af 170,000 Kr. hvert Aar af Statskassen til Kjøbenhavns Kommune, ligesom jeg ogsaa gerne vil gøre et Par Bemærkninger til det Foredrag, vi nu hørte om denne Sag af den ærede Ordfører. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 2den Valgkreds begyndte med at beklage sig over de store Skatter i Kjøbenhavn. Han har regnet ud, at Skattebeløbene falde saa haardt, at det for hvert Individ svarede til mindst 28 Kr. aarlig. Ja, det er ikke saa underligt, at Skatterne kunne blive store i en By som Kjøbenhavn, hvor man vil have saa mange Behageligheder, som man har her i Kjøbenhavn. Dersom vi ude i Kommunerne skulde koste saa mange Penge paa elektrisk Lys, Brolægning, flotte Skolebygninger og mange andre Ting, saa skulde vi ogsaa snart komme op med vore Udgifter. For øvrigt ved det ærede Medlem jo, at her i Kjøbenhavn beskatter man kun Indtægten med indtil 3 pCt. Og der er sikkert ikke mange Købstæder her i Landet, hvor man slipper med en saa lille Skatteprocent. Det vilde derfor have været mere interessant, hvis det ærede Medlem havde vist os en Opgørelse af, hvorledes disse 28 Kr. pr. Individ fordeltes procentvis paa den Statteevne, der findes her i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem gik derefter over til at give sin Tale et politisk